

50

פרוטוקול מס' 147

מישיבת ועדה הכספית

יום ב' ה' חשוון תשל"ה - 21.10.74, שעה 10.00

נ כ ח ו :

חברי הועדה:

- י. קרגמן - היו"ר
- ע. אמוראי
- ש. ארליך
- מ. ארנס
- י. בארי
- י. גולן
- צ. גרשוני
- ב.צ. חלפון
- ש. לורנץ
- י. פלומין
- ע. פיינרמן
- ג. פת
- ד. קורן
- נ. קצב
- א. רונן
- ז. שובל
- א. שוסטק
- מ. שחל
- פ. שינמן

מוזמנים:

- שר האוצר י. רבינוביץ
- א. אגמון - מנכ"ל האוצר
- ח. גבתון - מנכ"ל משרד החירויות
- ח. שטסל - החשב הכללי
- י. קנטרוביץ - המפקח על מטבע חוץ
- י. סלמן - רשות החברות
- א. קסוטו - היועץ המשפטי של האוצר
- מ. וינטר - האוצר
- מ. דייקן - האוצר
- א. מורג - האוצר

מזכיר הועדה:

א. קירשנר

היוע"ה לועדה:

א.נ. פלוג

היוע"ה לועדה:

ד"ר ג. קטרון

קצרנית:

מ. איזנברג

סדר-היום:

- א. חוק עידוד החסכון - אגרות חוב של מנפיקים חברה להנפקות של בנק דיסקונט בע"מ (סדרה 3, 4, 5).
- ב. חוק מס נסיעות חוץ, תשי"א-1950 - צו בדבר פטור ממס נסיעות חוץ (תיקון מס' 5).
- ג. צו מס נסיעות חוץ (פטור) (תיקון) תשל"ד-1974.
- ד. החברה לישראל (המשך הדיון).

(25.10.74 נקל ב"ק)

א. חוק עידוד החסכון - אגרות חוב של מנפיקים, חברה להנפקות של בנק דיסקונט בע"מ (סדרה 3, 4, 5)

היו"ר י. קרגמן:

אני פותח את הישיבה.
הסעיף הראשון בסדר-היום של ישיבה זו - חוק עידוד החסכון - אגרות חוב של מנפיקים, חברה להנפקות של בנק דיסקונט (סדרה 3, 4, 5). (קורא מכתבו של השר בר-לב).

ש. לורנץ:

מה הרווח של הבנק על הנפקה זו?

מ. וינטר:

המנפיקה היא חברה הנפקות של הבנק. לבנק עצמו אסור להנפיק אגרות חוב.

ח. שטסל:

העמלה של המנפיקים היא 1,4%.

היו"ר י. קרגמן:

אני מעמיד להצבעה חוק עידוד החסכון - אגרות חוב של מנפיקים, חברה להנפקות של בנק דיסקונט בע"מ (סדרה 3, 4, 5).

ה צ ב ע

חוק עידוד החסכון - אגרות חוב של מנפיקים, חברה להנפקות של בנק דיסקונט בע"מ (סדרה 3, 4, 5) - א ו ש ר

ב. צו מס-נסיעות חוץ (פטור) (תיקון) תשל"ד - 1974

היו"ר י. קרגמן:

אנו עוברים לסעיף הבא בסדר-היום - צו מס נסיעות חוץ (פטור) (תיקון), תשל"ד-1974. (קורא מכתבו של שר האוצר).

ש. לורנץ:

מדוע ניתן הפטור דוקא לבני העדה הקתולית? חולים הנוסעים לחו"ל לצרכי ריפוי, לעתים במצבים קשים ביותר, אינם מקבלים פטור ממס נסיעות. בהתאם לנוהל אפשר לקבל פטור ממס נסיעות כאשר נוסעים לחו"ל לצרכי ריפוי, רק אם בית חולים קובע שהריפוי אינו ניתן בארץ. זהו דבר רלטטיבי מאוד. כי הרופאים בדיעה שכל מה שאפשר לרפא בחוץ-לארץ, ניתן לרפא בישראל, ובצדק. אבל החולה מאמין שיש לו סיכויים להתרפא בחו"ל.

לא תחכן מדיניות של איפה ואיפה. אם מכירים בעקרונות של פטור לבני העדה הקתולית - - -

היו"ר י. קרגמן:

פעם בעשרים וחמש שנה.

ש. לורנץ:

לא פעם בעשרים וחמש שנה.

היו"ר י. קרגמן:

כך כתוב במכתבו של שר האוצר.

מ. ארנס:

מה שמוצע הוא להפלות בין דת לדת. עד כמה שידוע לי באף מדינה בעולם אין מחוקקים חוקים או תקנות המבוססים על דת. ואצלנו - ליהודים אסור להתנחל ביהודה ושומרון ולבני הדת הקתולית מוצע לתת פטור ממס נסיעות. דבר זה אינו עומד בשום מבחן של ממשל תקין בעולם המערבי. לכן אני מתנגד לצו ומציע שלא לאשרו.

א. רונן:

כיצד אפשר לזהות אדם בן הדת הקתולית?

ד"ר קטלון:

נאמר בצו: "בן אחת העדות הקתוליות הנוסע לרומא כצליין". זה דבר שאינו

ניתן לבדיקה.

ג. פת:

אינני מבין מדוע אנו צריכים לעודד תיירות חוץ. האם אפשר לקבל הטבות?

היו"ר י. קרגמן:

בהתאם לחוק, הועדה אינה מתבקשת לאשר את הצו או לדחותו. הצו מובא רק לידיעתה. הועדה יכולה להביע דעתה. אבל היא אינה צריכה לאשר את הצו.

ש. לורנץ:

נקווה שהשר יתחשב בדעת הועדה.

ח. גבתון:

השאלה הרלבנטית היא שאלתו של חבר הכנסת פת. למעשה צו זה בא לעודד תיירות לישראל ולא תיירות חוץ. בשנה הקדושה לקתולים מתרכזים ברומא 10-8 מליון איש מכל קצווי העולם. במסגרת המסע שלנו לעידוד התיירות לישראל, הצלחנו לקבל חלק גדול מהצליינות הלא קתולית. לגבי הצליינות הקתולית לא הצלחנו. חשבנו שזו ההזדמנות לקבל חלק מהצליינים המתרכזים ברומא. עד עכשו הוותרנו לא ראה בעין יפה את הנסיעה לארץ בהזדמנות זו. הפעם אנו יכולים לקבל חלק מהצליינות לרומא. ניתנה הסכמה לקשור את הביקור בארץ הקדושה לביקור ברומא. במסגרת זו חברת אלאיטליה הורידה את מחירי הטיסה לארץ. הדבר היחיד שאנו יכולים לתת כחמורה הוא פטור ממס נסיעות. והמדובר הוא במתן פטור זה ל-2000 איש.

י. פלומין:

באשר לשאלה כיצד ניתן לזהות מיהו צליין ומי לא, המדובר במתן פטור ליוצאים בקבוצות שיקבלו דרכון קולקטיבי של חברת הנסיעות אל-על או אלאיטליה, והקבוצות יאשרו על ידי מחלקת הצליינות במשרדנו.

דבר זה לא נאמר בצו.

ח. גבתון:

זה חלק מהסדורים שקבענו עם השלטונות הקתוליים כאן.

י. פלומין:

לפי הצו כל בן הדת הקתולית יכול להנות מהפטור.

ח. גבתון:

אם לא יטע בקבוצה, לא יקבל את ההנחה מחברת התעופה.

י. פלומין:

אבל הוא יקבל את הפטור?

ח. גבתון:

כן.

ז. שובל:

אינני יכול לבטל לגמרי דבריו של מר גבתון. אבל אינני מבין מדוע לא ניתן הנחה זו במסגרת כרטיס הטיסה באל-על, כפי שעשו האיטלקים לגבי אלאיטליה.

ג. גבתון:

הפטור ניתן בנוסף להנחה בכרטיס הטיסה. זו התרומה שלנו לעניין. ואנו מקבלים מעניין זה הרבה יותר, כי חשוב לנו לקבל חלק מהצליינות הקתוליות.

ג. פת:

אני משוכנע שהחברים מקבלים שמבחינה סטטיסטית ומבחינה פוליטית הדבר רצוי. אולם יש טעם לפגם בכך שאם ניתן הפטור ממס נסיעות, יש בכך הפליה לגבי אחרים. מחר יבואו בני העדה המוסלמית וידרשו זאת, או קבוצת חסידים של הרבי מלובביץ שתרצה לנסוע לארצות הברית לחגיגות יום הולדתו ה-75 של הרבי. כיוון שיש בעיות חמורות בענף התיירות ואנו רוצים לבוא לעזרת משרד התיירות, אני שואל, האם אי אפשר לחשוב על צורה אחרת למתן הקלה זו?

ש. לורנץ:

אין לנו סמכות לאשר את הצו או לדחותו, אבל יש לנו סמכות להביע דעתנו. אני אינני מאמין שהדבר יביא לנו תועלת מדינית או כלכלית. שר התיירות ביקר אצל האפיפיור והוא רוצה לתת לו מתנה. אינני מאמין שפנו אלינו.

פנו אלינו ובקשו פטור של 100%, ואנו מציעים פטור של 50%.

ח. גבתון:

אני מציע שהיושב-ראש יערוך הצבעה ונדע מי מחייב את מתן הפטור ומי שולל אותו, ונביא תוצאות הצבעה לפני שר התיירות. ואני מאמין שהוא יחשב בכך.

ש. לורנץ:

אני מציע שנחווה דעתנו בפני השר, שבצו ייאמר: "העולה לרגל לרומא במסגרת "השנה הקדושה", יקבל את הפטור. כלומר, אני מציע שבצו לא ייאמר: "בן אחת העדות הקהוליות". יהודים לא יסעו לרומא בצליינים.

א. שוסטק:

אני הייתי מציע שיאמר: "צליין הנוסע לרומא בין התאריכים א' בטבת תשל"ה לבין כ"ז בטבת תשל"ו, אם הוא כומר, נזיר או נזירה - - -".

ד"ר קטרון:

אני מקבל הצעת חבר הכנסת שוסטק כפי שנוסחה על ידי ד"ר קטרון.

היו"ר י. קרגמן:

אני מבקש לרשום הסתייגותי ולהביאה לידיעת השר.

ש. לורנץ:

הועדה רשמה לפני חוק מס נסיעות חוץ, תשי"ז - 1960 צו בדבר פטור ממס, חוץ הבעת דיעה שסעיף 57 רצוי שינוסח כלהלן: "צליין הנוסע לרומא בין התאריכים א' בטבת תשל"ה לבין כ"ז בטבת תשל"ו, אם הוא כומר, נזיר או נזירה - - -".

ג. חוק מס נסיעות חוץ תשי"א - 1950 - צו בדבר פטור ממס נסיעות חוץ

אנו עוברים לסעיף הבא בסדר-היום - חוק מס נסיעות חוץ, תשי"א - 1950 - צו בדבר פטור ממס נסיעות חוץ. (קורא מכתבו של שר האוצר).

היו"ר י. קרגמן:

י. פלומין: בצו נאמר: "מי שנוסע לרפובליקה הסוציאליסטית של רומניה בלבד, על פי העודת מעבר אישית או משפחתית המוצאת לפי סעיף 2(ב)(2) לחוק הדרכונים - אני אינני יודע מהי העודת מעבר על פי סעיף 2(ב)(2) לחוק הדרכונים. מדוע חוק הדרכונים אינו מונח לפנינו? אני מביע משאלה שלהבא יונחו על שולחננו החוקים עליהם מסתמכים הסעיפים הנדונים בוועדה.

יושבים עמנו היועצים המשפטים והם משיבים על שאלות ומבהירים דברים.

היו"ר י. קרגמן:

כיום נהנים תיירים יחידים הנוסעים לרומניה מפטור ממס נסיעות. מוצע שגם הנוסעים

י. מושכל:

לרומניה בקבוצה יהנו מפטור זה.

הועדה רשמה לפני חוק מס נסיעות חוץ תשי"א - 1950 צו בדבר פטור ממס נסיעות.

ד. החברה לישראל (המשך הדיון)

אנו עוברים לסעיף הבא בסדר-היום - החברה לישראל.

היו"ר י. קרגמן:

נשמע חשובות שר האוצר על שאלות

חברי הועדה.

שר האוצר י. רבינוביץ:

אני מענה על שאלות שנשאלו בנוכחותי, ועל יתר השאלות יענו חברי לעבודה.

כמה מחברי הועדה העלו שאלת השתתפותם של נציגי הממשלה בדירקטוריונים של חברות ממשלתיות, חובותיהם של הדירקטוריונים, מעמדה של רשות החברות הממשלתיות ומעמדה של הממשלה כבעלת מניות. כל אלה יבואו לדיון בקרוב כאשר נחיש את הדיון בחוק החברות הממשלתיות.

היו"ר י. קרגמן:

חוק החברות הממשלתיות הונח על שולחן הכנסת ב-1973 ולאחר הקריאה הראשונה

הועבר לוועדת הכספים; ועדת הכספים דנה בו אך לא סיכמה את הדיון. לפי החלטת הממשלה חל חוק הרציפות גם על חוק החברות הממשלתיות. פירושי הדבר שאין צורך להביא את הצעת החוק לקריאה ראשונה. לכן כאשר שר האוצר אמר: "נחיש את הדיון בחוק החברות הממשלתיות" - - -

שר האוצר י. רבינוביץ:

אני מסכים עם חברי הועדה שאמרו, שבעת הפקדת הרזרבות של בנק ישראל

יש להבטיח בראש וראשונה את בטיחות הכסף, ולא את הערבויות. באחת השיחות עם נגיד בנק ישראל, אביא בפניו דעתם של חברי ועדה נכבדה זו.

נשאלה שאלה, האם החברה לישראל פעלה

בהתאם לחוק בקשר לגיוס כספים. בתום שלוש שנים מיום הוצאת סדרת המניות הראשונה, עלה סכום הון המניות הנפרע על 30 מליון דולר. הון מניות זה כולל גם סכום שנתקבל תמורת מכירת המניות לקבוצה הגרמנית בסך של כ-18 מליון דולר. מאחר וגיוס הון המניות הגרמני נעשה על פי הכללים המקובלים אין מקום לבטל את ההטבות שבחוק.

נשאלה שאלה שאינני יכול להשיב עליה

בענין מימון יהלומים שאינם באים באמצעות הסינדיקט באמצעות ד"ר רוזנבאום. העברתי שאלה זו לבירורו של שר המסחר והתעשייה.

לשאלה האם נעשו הפקדות על ידי חברות

ישראליות אחרות בחו"ל, המפקח על מטבע חוץ בודק עתה את כל ההפקדות של החברות הישראליות בחו"ל. המסקנות יובאו בפני ועדת השרים לענייני כלכלה, ואני מבטיח להגיד בפני ועדת הכספים. אני מבקש את המפקח על מטבע חוץ להחיש בדיקה זו.

מחוך 100 מליון דולר שהם האמצעים

שעמדו לרשות החברה, 90 מליון דולר הושקעו במשק הישראלי; מחוך זה הושקעו 85 מליון דולר במפעלים בסיסיים כגון: צי"ם, בתי הזיקוק ופטרוכימיה, מפעלי מחכת, בתי מלון ועוד. כל ההשקעות הן לפי רוח החוק ובמפעלים שחשיבותם עליונה למשק הישראלי. עלי להזכיר שתכנית הפיחות של החברה להשקעות במפעלים - ופך ההשקעה המתוכננת בהם הוא 350 מליון דולר - מיועדת רובה ככולה להשקעות בענפי משק חיוניים ביותר למשק - במפעלי הפטרוכימיה, בבתי הזיקוק, בצי"ם ובהקמת מפעל מלט רביעי.

כבר אמרתי שהוקמו צוותי חקירה חיצוניים

על ידי החברות המעורבות בהפקדות - החברה לישראל, צי"ם ובתי-הזיקוק. כל הצוותים מורכבים ממשפטנים ורואי חשבון. הצוותים נתבקשו לסיים עבודתם תוך שבוע-שבועיים.

אני מחייב את ההצעה, שועדת הכספים

תפנה אל מבקר המדינה לבדוק את העניין.

חברת סולל-בונה קבלה אישור אגף

מטבע חוץ לקבל הלוואות בחו"ל בסכום של 7 מליון דולר במסגרת עסקיה הרגילים של החברה. נאמר כאן כאילו סולל-בונה לא נהגה כחוק. סולל-בונה נהגה כחוק, לפי אישורים שקבלה מהמפקח על מטבע חוץ. והיא קבלה הלוואה בסך 4,2 מליון דולר מבנק אי.סי.בי.

ז. שובל:

היה לה ביטוח הצמדה?

לא.

מר קנטרוביץ:

י. רבינוביץ:

לשאלות חברי הועדה בענין עידוד השקעות הון, דיעותי בענין זה ברורות.

אמרתי לא פעם כי אני רואה את השקעות ההון כחיוניות לצמיחתו של המשק, ורק צמיחתו של המשק מאפשרת לנו לשאת בהוצאות האדירות לבטחון, עליה וקידום סוציאלי.

אשר לחוק לעידוד השקעות הון, כידוע

טעיפים עיקריים בו תקפם עומד לפוג ב-1.7.75. זו תהיה ההזדמנות הנאותה לדון במכלול הנושאים הקשורים בעידוד השקעות הון בישראל.

א. אגמון:

אני אינני דובר החברה לישראל. אינני יושב-ראש מועצת המנהלים של החברה.

היות והיתה החלטה בחברה, שחברי מועצת המנהלים ינזרו מדיבור, אעמוד בה. נתבקשתי להביא בפניכם את הסיכומים וההחלטות של ישיבת מועצת המנהלים של החברה לישראל שנחקימה בפריז. הם פורסמו ברבים. אבל אני יכול לקרוא אותם במלואם. אם מותר לי, אוסיף והתשמדת אישית שאינה מחייבת לא את החברה ולא אף אחד אחר: גם אם הישיבה היתה ארוכה ולעתים קשה, אני חושב שבסופו של דבר, היתה טובה. ונדמה לי שהחברה כחברה והדירקטוריון כדירקטוריון יצאו יותר מחוזקים מאשר היו לפני כן. ולו ניתן היה לקיים ישיבה זו לפני 7-1 ימים, יתכן שהיינו נמנעים מכל מיני דברים שקרו.

והרי ההחלטות כפי שפורסמו:

"ישיבת מועצת המנהלים של החברה לישראל

שהתקיימה בפריז היתה קונסטרוקטיבית מאד.

הנקודות העיקריות של הישיבה כללו

הנושאים הבאים:

1. יושב ראש, הברון אדמונד דה רוטשילד, פתח את הישיבה בקריאה לאחוד ולחתירה מחודשת להשגת מטרות החברה. הוא הודה לאדונים גיטר, יקותיאלי ולימון - חברי המנהלה הזמנית של החברה עבור שירותם המסור. הוא אמר: "מצבה הכספי של החברה איחן. נכסה את ההפסדים. יש עבודה חשובה לעשות ואנו מדאג לכך שהעבודה תיעשה".

2. תחמנה ועדה אשר מתפקידה יהיה לחפש

מועמדים למנכ"ל החברה. יושב הראש אמר שנושא זה הנו בעל עדיפות עליונה.

3. נמסרה סקירה שוטפת של עסקי החברה

ודו"ח אופטימי על רווחי ביניים של חברת-בת חשובה.

4. מר ברוך יקותיאלי נתבקש והסכים לקבל

אחריזת מלאה לגבי חברת צי"ם כיושב-ראש בפועל של מועצת המנהלים של חברה זו.

5. מר יעקב ברין נתבקש והסכים להצטרף

במקומו של מר יקותיאלי לוועדת המינהלה הזמנית של החברה לישראל.

6. ועדת המינהלה הזמנית של החברה לישראל

תהיה מורכבת ממר יעקב ברין, מר בנו גיטר ומר מרדכי לימון. הועדה תפעל על בסיס של רוב קולות רגיל.

7. מר מרדכי לימון מסר דו"ח מפורט על

הנסיבות בהן הוסיף חתימה שניה על גבי מספר מסמכי העברה לאי.סי.טי. מועצת המנהלים, אחרי ששמעה את הודעתו של מר לימון, הביעה לו את אמונה וקבעה כי פעל ביושר ובסבירות.

8. היתה תמימות דעים במועצת המנהלים

שתכניות ההשקעות של החברה תמשכנה בהתאם לעקרונות עליהם החליטה המועצה".

נתבקשתי למסור עוד דבר שלא הופיע

בהחלטות. אבל הוא נמסר רשמית על דעת החברה בחשובה לשאלות בענין ההפקדות ובענין הדרכים לפתרונות:

"החברה לישראל חשקול בכובד ראש כל

הצעה רצינית ומוסמכת שתוגש לה בקשר לנסיונות להציל חלק או רוב כספי ההפקדה".

עד כאן.

מר קנטרוביץ:

הבדיקה תקיף כל חושבי ישראל שיש להם היתר.

מ. ארנס:

מה לגבי בתי הזיקוק?

מר קנטרוביץ:

בתי הזיקוק החזיקו פקדון בחו"ל. חברות-בת זרות, שאינן ישראליות ואינן בשליטתנו, ואיננו יכולים לקבל את האינפורמציה.

באשר לסולל-בונה, סולל-בונה כחברות אחרות לוו כספים בחו"ל וקבלו על כך היתר. הבעיה שהתעוררה היא, שנפרעו שטרות בסך 4,2 מליון דולר ובזמן הפרעון לא קבלו חזרה שטרות בשווי של 2,1 מליון דולר. אנו בודקים מדוע לא נלקחו השטרות, כי ההוראה הייתה, שכל שטר חייב להמסר לידי הפורע תוך 7 ימים.

י. פלומין:

אתם מאשרים מטרות ההשקעה של חברה בחברות הבת; אתם אשרתם את ההשקעה מפקחים על חברות הבת של חברת בתי הזיקוק? האם אתם מאשרים בחברות הבת. האם אתם מאשרים על חברות הבת של חברת בתי הזיקוק?

מר קנטרוביץ:

אנו איננו קובעים את המטרות של חברות-בת, אלא את מטרות ההשקעה של החברה. אף אחד לא ידרוש מאתנו שנפקח על חברות זרות בחו"ל.

מ. ארנס:

המדובר בחברה זרה השייכת לחברה בתי הזיקוק.

מר קנטרוביץ:

לא. ההשקעה בחברה הזרה היא 25% ואין שייכת לבתי הזיקוק. בתי הזיקוק קבלו רשות להשקיע בחברה זו למטרות שנקבעו.

מבחינת סדרי העדיפות אנו מרכזים את הטיפול בשני גופים - החברה לישראל וצ"ס. אם נקדיש את המאמצים לבתי הזיקוק או לחברות הנלוות, נירה סתם כדורים באוויר ונחטיא את המטרה.

צ. גרשוני:

חברה שאינה רוצה שידעו מה היא מפקידה, צריכה להקים חברה-בת.

מר קנטרוביץ:

חברה ישראלית מבקשת להשקיע 100,000 דולר בחברת בת למטרות אלו או אחרות, אחרי שקבלה את האישור היא אינה יכולה לומר שכיוון שיש לה חברה זרה בחו"ל, היא תעביר לשם את כל כספיה. מה שאושר הוא סכום של 100,000 דולר.

צ. גרשוני:

אין פיקוח על חברה-הבת?

מר קנטרוביץ:

אם חברה הבת היא חברה ישראלית כולה, או שכל מניותיה בידי ישראלים, היא נמצאת בפיקוח שלנו. אנו מקימים חברות שיווק בבעלות מלאה של יזואנים ישראלים, אך הן רשומות במקומות שונים. כל ההשקעה היא 100 דולר כדי לרשום את החברה. אחר כך כל הייצוא עובר דרך החברה. חברה זו שנקראת "חברת מסיכה" נמצאת בפיקוח.

א. שוטק:

מי מחליט על השקעות בחו"ל?

מר קנטרוביץ:

יש ועדה בין-משרדית העוסקת בהשקעות בחו"ל. היא מורכבת מנציגי האוצר, משרד המסחר והתעשייה, משרד החוץ, משרד הבטחון ובנק ישראל. ועדה זו עוסקת באישורים בשלושה מישורים עיקריים - להוציא השקעות של בנקים בחו"ל - מישור חברות הייצוא וחברות השיווק למיניהן; ולגבי מישור זה משרד המסחר והתעשייה הוא המעבד את החמר ומגיש המלצות, והועדה בודקת טיב ההשקעה והתחזיות. יש חברות המוקמות בשיתוף אנשים מקומיים, כמו החברות בארצות המתפתחות.

במקרים אלה בודקת הועדה היקף ההשקעה והיקף הייצוא הצפוי, ובהתאם לכך מחליטה. המישור השלישי - חברות המוקמות בחו"ל לביצוע עבודות בחו"ל, כאשר גוף מסויים רוצה לבצע עבודה בחו"ל, ולפי חוקי אותה מדינה אינו יכול לבצע את העבודה אלא אם הוא מקים חברה, מאשרים הקמת החברה. נוסף לכך יש השקעות של בנקים בחו"ל, שהן נדונות במסגרת האוצר.

א. רונן:

לפי דבריך, חברה ישראלית המקימה חברה זרה ומשתתפת ב-25% מהוצאה, מכיוון שמטרות החברה בעת הקמתה נראות כמטרות רצויות למשק הישראלי, היא מקבלת היתר להשקיע, נניח, 10 מליון דולר. חברה כזאת רשומה ומנויותה יכולות לעבור מיד ליד, גם לבעלים שיש להם מטרות אחרות, והחברה יכולה לעבור לעיסוק בדברים שנוגדים את האינטרסים של המשק הישראלי. אמנם שנתנו אישור להשקעה, אך אין לנו שום שליטה על חברת הבת הזרה.

מר קנטרוביץ:

באופן תיאורטי זה כך. באופן מעשי בחברות השיווק הדבר אינו קיים ואינו אפשרי. באיזה מקרים הדבר אפשרי? בחברות החורגות מהמסגרת הרגילה. זה יכול לקרות במקרה של בתי זיקוק. כמובן שסכנה זו קיימת. אבל אגף מטבע חוץ אינו יכול לבדוק את כל האספקטים. זה איננו נושא של מטבע חוץ.

היו"ר י. קרגמן:

לפני זמן לא רב, בעקבות הויכוח שהתעורר על הצורך בפיקוח על מטבע חוץ, מינה שר האוצר ועדה בראשותו של היועץ המשפטי של הועדה, ד"ר קרון לבדיקת הנושא. ועדה זו סיכמה עבודתה והגישה המלצותיה. ועד כמה ששמעתי כל המלצותיה נתקבלו.

ד"ר קרון:

שר האוצר הודיע שכל ההמלצות נתקבלו. אומר לי חברי מר קוסוס שבישיבה הקודמת של הועדה שאלו שנים מחברי הועדה, האם הממשלה לא הייתה רשאית - על ידי התקנת תקנות לפי סעיף 11 לחוק החברה לישראל - לקבוע מטרות ההשקעה של החברה ועל ידי כך לכוון ולפקח על ההשקעה ועל הפעולות של החברה לישראל. התשובה על שאלה זו היא חד-משמעית - לא באל"ף רבתי.

אני ער לעובדה שבהצעת חוק החברה לישראל דובר על המטרות למענן מוקמת החברה. אולם בחוק החברה לישראל, איך זכר לכך. בחוק יש הערות בדבר ה טבות שיש לחברה ולבעלי המניות בה. ובסוף החוק בא הסעיף השסנדרטי, האומר: "שר האוצר ממונה על ביצוע החוק והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו של החוק". אני יכול לחאו לעצמי שהוא יתקין תקנות איך יכולה החברה להוכיח שהיא קיימה את הוראות החוק, או איך בעלי המניות יכולים לבקש את ההטבות. אבל בשום פנים ואופן לא ניתן, על ידי סעיף זה של תקנות לביצוע החוק, לצמצם את סמכויות החברה. בשפה המשפטית נקרא הדבר "אולטרא ווירס", חריגה מסמכות. אילו נתבקשתי לתת דוגמה לתקנה אולטרא-ווירס, הייתי נותן דוגמה של תקנה הבאה להגביל את החברה לישראל, תקנה לפי סעיף 11 לחוק החברה לישראל.

היו"ר י. קרגמן:

מבחינה משפטית צודק ד"ר קרון. במבוא להצעת חוק החברה לישראל פורסו מטרות החברה לישראל. ואילו בחוק החברה לישראל אינן מופיע מבוא זה. אבל מבחינה צבורית ומוסרית, אם הדברים אינם מתבצעים לפי רוח מבוא זה, מחייב הדבר את הכנסת לשנות את החוק.

י. פלומין:

מר אגמון, בסטייטמנט שקראת, הייתה פסקה לגבי התנהגותו של מר מרדכי לימון. אני שותף להערכה שהדברים לא נעשו על ידו בזדון. אבל אם דרושות שתי חתימות, פירוש הדבר שדורשים מבעל החתימה השניה שידע על מה הוא חותם. ואילו החתימה שלו, הייתי מגדיר אותה, כחתימה עיוורת. לקשור לו כתרים, כפי שנעשה בהחלטות מועצת המנהלים של החברה לישראל, זה קלבוץ לאינטלגנציה. השאלה היא, מה היו מסקנותיכם בנדון?

פ. שינמן:

מר קנטרוביץ, אמרת שאם חברה ישראלית משקיעה בחברות זרות, יודעים את סכומי ההשקעה ויודעים את המטרות. מה על הרווחים? האם יש דיווח על הרווחים?

א. שוטטק:
 נוצר מצב שעיני כל העם נשואות לוועדת הכספים היושבת על מדוכה זו של החברה לישראל. לאור הדיווח של מר אגמון, בעיקר בחלקו האחרון שלא פורסם, שגם החברה לישראל - שמלכתחילה התנערה מכל נסיון להציל את הכספים - מוכנה לשקול הצעה רצינית ומוסמכת להצלת הכספים, אני שואל את שר האוצר: אדוני שר האוצר, עד מתי נכה "מסביב לעץ"? נכון, כאשר נכוונים ברוחחין נושפים על צוננין. אבל אני שואל שאלה שהצבור רוצה חשובה עליה: אם נכון הדבר שעל ידי ערבות של המדינה בסכום של 20-15 מליון דולר אפשר להביא את הגרמנים להשתתפות ב-50-60 מליון דולר וניתן להציל את הכספים - מדוע אנו מחכים?

שר האוצר י. רבינוביץ: מה אתה מציע?

א. שוטטק: יושב-ראש הועדה אשר עלינו להציע הצעות. הוא החיר רק שאלות.

אני מוכן להיות הקפדן ביותר לגבי כל ענין ההפקדות ולהסיק את כל המסקנות - ולכן הצעתי ועדת חקירה ממלכתית - אבל אני מבקש מהממשלה לא לאחר את הרכבת. בעוד שבוע לא תוכלו לחלום על אפשרות כזאת, כי מי יודע מה תהיינה תוצאות הבחירות בגרמניה. אני מעמיד את הדבר בצורה הברוטאלית ביותר והברורה ביותר - אם אפשר לעשות זאת צריך לעשות זאת כדי שלא תהיה בכייה לדורות.

היו"ר י. קרגמן: יש הצעות רבות של חברי הועדה. צריך לגבש את ההצעות. אני מציע שביום ה' - - -

א. שוטטק: מניין לך שעד יום ה' לא נאחר את המועד?

היו"ר י. קרגמן: אני מציע שביום ד' או ביום ה' תובא לדיון ולהצבעה הצעה שתגובש עד אז. אני מציע שלא נחליט היום, אלא ניתן שהות של יום-יומים לחברים להתייעץ ולנסח הצעה.

א. שוטטק: מדוע דרושים יומים כדי לנסח הצעה?

היו"ר י. קרגמן: אני רוצה להציע הצעה אחרת, ואינני יכול להגיש הצעה עד מחר.

ג. פח: קשה לומר שהחכמנו מחשובותיהם של שר האוצר והמפקח על מטבע חוץ היום. למעשה אנו עומדים באותו מצב שעמדנו בו ביום ששי. בקשתי לשמוע מה עמדת הממשלה, ולא שמעתי. אנו שומעים מהממשלה שצריך להציל את הבנק, אבל אני אפשר לעשות זאת. יש אנשים המדברים בשם המדינה על הצרך בהצלת הבנק. אני מבקש לדעת מה רוצה הממשלה.

בישיבת יום ששי בקשתי לזמן לוועדה את ראשי הבנקים. אם אתה רוצה - אדוני היושב-ראש - שנגיש הצעות לשיכום אני רוצה לדעת מה דעתם של ראשי הבנקים.

היו"ר י. קרגמן: אם ראשי הבנקים יפנו בבקשה להופיע בפני הועדה, נזמין אותם.

ג. פח: ביום ששי אמרת שהיום נדון בהזמנת ראשי הבנקים. אני מבקש להזמין את ראשי הבנקים לישיבה הערב או מחר.

י. בארי: כבר לפני 7-6 שנים הורה המפקח על הבנקים בשוויץ להפריד בין בנק קרדיט ובין הנאמנות של ד"ר רוזנבאום. האם הדבר הדליק נורה אדומה בארץ, והדבר הביא לשנוי ביחס לפיקוח על ההפקדות שם?

אני בעד הזמנת ראשי הבנקים. היות ושר האוצר אמר לנו שהוא היה בעד פעולת ההצלה והבנקים היו נגד, רצוי לשמוע דעתם. אני הזמנתי שיוזמנו ראשי החברות צי"ם ובתי-הזיקוק כדי שאנו נחקור אותם ביחס להפקדות.

פ. שינמן:
 ביום ששי הצעתי שנקדים את הדיון על האפשרויות למציאת פתרון לבעיית הצלת הכספים, לפני שאנו דנים בחברה לישראל. אני חוזר על הצעתי זו גם היום. יושב-ראש הועדה מציע לדחות את ההחלטה עד יום ד'. גם שר האוצר לא בא בהצעה קונקרטית. אם לשר האוצר אין הצעה קונקרטית, אולי לחברים אחרים יש הצעות קונקרטיות.

היו"ר י. קרגמן: חציע הצעתך.

פ. שינמן: לי עוד אין הצעה.

ז. שובל: לא קבלנו הסבר לגבי נקודה שבעיני היא הנקודה המרכזית ובה טמון ההסבר.

לכל מה שקרה - ההשקעה הגרמנית.

אשר להצלת הבנק, אמרתי בדיון הראשון של הועדה, בו השתתף גם שר האוצר, שאם אפשר למצוא דרך - אפילו אם זה כרוך בכסף רב - להוציא מהבנק נכסים שונים או התחייבויות שונות שהם רגישים מבחינת המדינה, אני ממליץ לעשות זאת. המדינה או גוף אחר עם הבקינג של הממשלה בקינג גם מבחינה כספית וגם מבחינה משפטית, יכולים להוציא מהבנק דברים מסויימים, כגון פקדונות של 12,000 יהודים והפקדות של חברות ישראליות.

י. בן-מאיר: יש דרכים לעשות זאת?

ז. שובל: יש דרכים. יכול אדם שלישי לבוא ולקנות

חוב. אני שואל, האם אי אפשר לעשות את הדבר בדרך סלקטיבית ולא לוקא להציל את הבנק?

ע. אמוראי: אני מבין שהחנאי של המשקיעים היה,

שהכספים לצורך קניית מניות החברה לישראל יופקדו בבנקים בארץ ובחו"ל. יחד עם זאת הבינותי שלאחר שהופקדו הכספים בחברה לישראל, החברה לישראל המליצה בפניכם, שעד שהכספים יושקעו בישראל, יופקדו בבנקים בארץ ובחו"ל. שאלתי היא, מדוע אשרתם זאת?

האם נכון הדבר שיש דו"ח של מבקר המדינה על החברה לישראל עד למועד מסויים, וכבר הועברו שאלות לשר על פי הפרוצדורה הרגילה? אם נכון הדבר, שאלתי היא - איזו תקופה מכסה הדו"ח, והאם השר השיב על השאלות?

מ. שחל: מר קנטרוביץ, מדוע ניתן אישור להפקיד

בבנקים בחו"ל כספי מניות שנפרעו? יש הבדל מהותי בין האשור שניתן לחברה לישראל א' ובין האשור לחברה לישראל ב'. לחברה לישראל ב' ניתן אישור להפקיד מטבע חוץ בבנקים בישראל ונדרש דיווח אחת לשלושה חדשים. במקרה של החברה לישראל, אם המניות נפרעו, מדוע היה צורך בהפקדה בחו"ל? ברגע שהמניות נפרעו, דין החברה ככל חברה אחרת שעליה חלים חוקי המדינה, ואין הצדקה למתן אישור להפקדות בחו"ל.

מ. ארנס: אני בקשתי לקבל הסבר על המעורבות

של קצא"א או החברה האם בבנק של רוזנבלום. קראתי בעתון דברי סגן יושב-ראש מועצת המנהלים של החברה, שהחברה חייבת כסף לבנק. אני שואל, באיזו מידה תואם הדבר את הפיקוח על מטבע חוץ.

ע. פיינרמן: ביום ששי שמענו משר האוצר שכדי להציל

את כרדיט בנק, צריך להשקיע 50-60 מליון דולר בחברות הוואדוזיות.

שר האוצר י. רבינוביץ: נכון.

ע. פיינרמן: שאלתי, האם השקעת סכום זה תפתור

את בעיות הבנק, והחשובה היתה חיובית. אני שואל עכשו: האם ניתן למצוא שותפים לסכום של 50-60 מליון דולר? זאת אומרת מה עשוי להיות חלקה של ממשלת ישראל בהצלת הבנק?

אשר ל-12,000 המפקידים היהודים, האם יש מספר בדוק של גובה ההשקעות של יהודים אלה, ומה האינטרס של המדינה בהצלת סכום זה?

שר האוצר י. רבינוביץ:

אני עוד לא ראיתי את הדו"ח של מבקר המדינה. יכול להיות שהוא קיים. אבל

לשולחני עוד לא הגיע.

אינני יודע על נזרות אדומות שהודלקו על ידי השלטונות השוויצים לפני 5-6 שנים. לפני 5-6 שנים לא חלמתי שאהיה שר אוצר ולא התענינתי בבעיות אלו.

אשר למעורבות קצא"א, אני מבין שקצא"א חייבת כספים לבנק. המפקח על מטבע חוץ ישיב על שאלה זו.

לשאלתו של חבר הכנסת פיינרמן - אינני חושב שהממשלה צריכה להכנס להציל את הבנק. אני חושב שהממשלה חייבת לעודד את הגורמים, ובסיכון מסויים, לעמוד מאחוריהם. אם אמרתי שאני סקפטי לגבי אפשרות זו, הרי זה משום שאני חושב שהגורמים שצריכים לעשות זאת, אינם יכולים להגיע להדברות ביניהם.

המניעים שלי למניעת פירוק הבנק אמרתי בהזדמנויות שונות. פרטתי אותם גם לפני הועדה - גם צמצום הנזק, גם רכושם של יהודים בעולם, גם האפשרויות של ההשקעות בעתיד שהן חיוניות לנו, וגם שמירה על שמה של ישראל. אבל חייב היה לקום אגוד של הנושים, ובראש וראשונה של החברות שהתסבכו בהפקדות. לאחר זאת הייתי ממליץ לפני הממשלה וועדת הכספים שנקבל על עצמנו סיכון מסויים. וזאת לאחר שועדה בלתי-מעורבת חבדוק את הדברים בצורה יותר עמוקה. צר לי שהגורמים שצריכים להקים את אגוד הנושים, לא הביעו נכונות לעשות זאת. שמעתי את הדברים שאמר הברון דה רוטשילד בישיבת מועצת המנהלים של החברה בפריז. החברה לישראל חייבת לעמוד בראש האגוד הנושים, כי יש לה הפקדה והשפעה בציי"ם ובגורמים אחרים. אולי לאחר מחשבה שנייה הגיעו האנשים הקובעים בחברה לישראל למסקנה זו. ואז אני אהיה בעד זה שהמדינה תקבל על עצמה סיכון. כל עוד אין נכונות כזאת, לא אמליץ לא בפני הממשלה ולא בפני ועדת הכספים שהמדינה תעשה זאת.

עד כמה שידוע לי, החברות חייבות לבנק 55-60 מליון דולר, וזה מה שמביא את הבנק לידי זעזוע ופירוק. אני לא אמרתי שמספיק סכום של 55 מליון דולר בכדי להציל את החברות ולמנוע את ההפסדים שלנו. זה הסיכון שאני מדבר עליו. אני יודע שהגרמנים ברגע מסויים היו מוכנים להשקיע סכום כזה וכזה, ואחרי זה היחה צריכה לבוא אחריות או סכום מסויים של ממשלת ישראל. אבל בינתיים אלה הם בבחינת "ווישפול טינקינג".

ע. פיינרמן: מה גובה הסכום שהמדינה תצטרך להשקיע?

שר האוצר י. רבינוביץ: היו ורסיות שונות. היחה ורסיה אחת שצריך רק להכנס לענין ולהסדירו מבלי שהמדינה תחבקש להשקיע. והיחה ורסיה אחרת, שהסיכון צריך להיות בגבול של אפס עד 20 מליון דולר.

מר קנטרוביץ: לשאלתו של חבר הכנסת שינמן ביחס

לדוידנדים, בכל אישור של השקעה נדרש המשקיע להעביר את הדוידנד לארץ; הוא נדרש להעביר מאזנים ודיווחים פיננסיים אחרי פרסומם על ידי החברה, במידה שהדבר ניתן. יש לנו הרבה בקשות של משקיעים לשחרר אותם מדו"ח זה או אחר, כי המשקיעים האחרים מסרבים להעביר את הדו"ח. אנו שוקלים בכל מקרה באיזו מידה הדבר מוצדק. בדרך כלל אין בעיות. כאשר מישהו השקיע 3-5% וסכום הדוידנד הוא עד 10,000 דולר, איננו יורדים לחייו. אם ההשקעה היא בסדר גודל ניכר של השליטה בחברה, יש דרישה לדיווח. צריך להביא בחשבון שהדיווח מגיע תקופה ארוכה אחרי שמסתיימת שנת הדו"ח. והדבר הוא יותר לאינפורמציה מאשר לטיפול שוטף. אתם יודעים שהמאזן מתפרסם חדשים רבים אחר שמסתיימת שנת המאזן. וקשה לשלוט על הדברים בשעת הביצוע.

אשר להיתר שניתן ב-1971 להחזקת חמורת המניות בבנקים בארץ ובחו"ל, אני לא הייתי אז בתפקיד זה, כך שהמו"מ לא נוהל אתי. אבל כיוון שיש מסמכים, עברתי עליהם. מתוך המסמכים עולה ש-1969 עד ליום מתן ההיתר, כל הזמן היה לחץ מצד המשקיעים שאמרו שעד אשר הכספים ידרשו להשקעה ספציפית, הם רוצים שהכספים יוחזקו בבנקים בחשבון חפשי בארץ ובחו"ל. באוחה תקופה היחה הגבלה על תשלום רבית על חשבונות חפשים. וכאשר בחו"ל עלחה הדיבית, אמרו המשקיעים: אנו יכולים להחזיק את הכסף בחו"ל ולא נרכוש את

את המניות. כעבור זמן הפרנו את ההגבלה. וכאשר דרשה החברה לישראל ב' להחזיק את השקעה בחו"ל, אמרנו שאין צורך בכך, כי הבנק המסחרי נותן הריבית הנוהגה בעולם ואין צורך להחזיק כספים בחו"ל.

בהתחלה דרשו המשקיעים להחזיק את הכספים בחו"ל ללא פיקוח. אין זה קל לבוא למשקיעים - בין שהם מאורגנים בצורת החברה לישראל ובין שהם מאורגנים בצורה אחרת - ולומר להם: אתם אינכם מנהלים את העניינים שלכם, אלא פקיד באוצר קובע איפה תחזיקו את הכספים שלכם. דברים אלה קובעים באיזו מידה יהיה חופש השקעה בארץ.

אשר לקצא"א, חוק הזכיון לקצא"א משחזר את החברה מתקנות הפיקוח על מטבע חוץ. וכתוצאה מכך אין זיקה בין בתקנות ובין הפעולות של החברה. וזה מעוגן בחוק. איננו יכולים לפעול בניגוד לחוק, והזכיון הוא חלק מהחוק.

מ. ארנס: ממי אפשר לקבל תשובה על שאלתי?

מר קנטרוביץ: מחברת קצא"א.

היו"ר י. קרגמן: האם אתה מוכן לנסח את השאלה?

מ. ארנס: מי חייב למי וכמה?

א. אגמון: לשאלתו של חבר הכנסת פלומין - אני הוסמכתי על ידי החברה למסור מה שניתן לפרסום. אני מבקש להפנות כל שאלה למוסדות המוסמכים של החברה.

י. פלומין: לא בקשתי אינפורמציה. אני מבקש לשמוע דעתך.

א. אגמון: לא היתה הצבעה על סעיפים אלה. ולא היתה התבטאות. היושב-ראש הודיע, ובמידה ואף אחד לא קם ולא התנגד, אפשר לומר שזו רוח המועצה. אם אתה לוחץ עלי, יושב-ראש מועצת המנהלים דיבר אנגלית. והוא אמר: מתוך היכרותי את האיש, אנו מאמינים באינטגרטי של האיש. על ידי החלטה זו איש מבין חברי מועצת המנהלים לא התכוון, שאנו סותמים כל פתח לברוק את החתימה הזניה. החקירה לא הסתיימה. כאשר תסתים החקירה, כל המימצאים של כל החוקרים יובאו ל"בורד". לא היה בפנינו שום מסמך ושום דו"ח של מישהו שחקר את העניין.

י. גדולן: מועצת המנהלים של החברה לישראל החליטה לא להחליט. שאלתי היא, האם אחרי שתיעשה פעולה להצלת הבנק, הישרה לישראל תדון בחיוב בהעיון לעמוד בראש אגוד הנושאים?

א. אגמון: אם המינוח "חשקול בכובד ראש" מתאים לחיוב - כן.

היו"ר י. קרגמן: אני רוצה להעיר מספר הערות לסיכום. חבר הכנסת פת, יש החלטה פה אחד של הוועדה שאיננו מזמינים אף גוף לוועדה, אלא רק את מי שפונה לוועדה. כך היה לגבי פרופ' נאמן, וכך היה לגבי מר בן-ציון.

א. שוסטק: הוועדה יכולה להחליט - - -

היו"ר י. קרגמן: הוועדה יכולה להחליט שהחלטתה הקודמת אינה תופסת. היה ויכוח גדול בנושא זה

והחלטה זו נתקבלה פה אחד.

י. בן-מאיר: לא זו היתה ההחלטה. ההחלטה היתה, שאם תהיה פניה של גוף, הוועדה תדון. לעומת זאת אם הוועדה מחליטה מינמחה להזמין, הרי זה בסמכותה.

היו"ר י. קרגמן: החלטה זו נתקבלה פה אחד.

א. שוסטק: זו החלטה אולטרא-וויירט.

ג. פת:
אני מציע שלא תעמיד הצעתי להצבעה.
אני מציע שאחה תאמר לראשי הבנקים
שהובעה דיעה כזאת בוועדה, ואם יש ברצונם להופיע בפני הוועדה, שיפנו אל
הוועדה.

היו"ר י. קרגמן: מדוע לא תעשה זאת אתה?

ש. ארליך:
אני מציע שלא נחליט החלטות פורמליות
להזמין גופים צבוריים או פרטיים;
כל גוף פרטי וכל אדם פרטי יכול לטוב להופיע לפני הוועדה, ופירוב כזה
יהיה בו בזיון לוועדה. עד כמה שאני יודע, אין אצל ראשי הבנקים להיטות
להופיע לפני הוועדה. אפשר לקבל הצעת חבר הכנסת פת, שיושב-ראש הוועדה יבדוק
את הדבר עם ראשי הבנקים.

היו"ר י. קרגמן: אני מציע שניתן שהות של יומים לחברי
הוועדה לגבש הצעות.

א. שוסטק: לדעתי, צריכה ועדת הכספים להביע דעתה
בנושא. אינני אומר להחליט, אלא להביע
דיעה. אני חושב שיש איזה שהוא מעצור פסיכולוגי גם בממשלה בעניין זה.
אם יש נכונות בוועדת הכספים להביע דיעה חיובית על נסיון להצלת הבנק, אין
צורך לדחות הבעת דיעה זו. אני מציע שהוועדה תביע דעתה, שאם תמצא דרך
להציל את הבנק, היא אינה אוסרת על כך.

היו"ר י. קרגמן: זו דעתך. דעתי שונה. הממשלה לא פנתה
אלינו בהצעה כזאת. מדוע אנו צריכים
להביע דיעה? ועדת הכספים איננה יכולה לאסור על הממשלה. ועדת הכספים יכולה
שלא לאשר את הסכום שיתבקש על ידי הממשלה למטרה זו.

א. שוסטק: בצבור קיים רושם שבועדת הכספים יש
התנגדות להצלת הבנק.

היו"ר י. קרגמן: הנכון הוא, שבועדת הכספים יש דיעות
שונות. יש דיעה של חבר הכנסת לורנץ,
יש דיעה שלך, יש דיעה שלי, יש דיעה של חבר הכנסת ארליך ויש דיעה של חבר
הכנסת גולן. מדוע אנו צריכים להחליט כאשר לא הובא בפנינו שום דבר?

ע. פיינרמן: מה שאנו צריכים להחליט היום הוא, שהשבוע
אנו מסכמים את הנושא. מה שרוצה חבר
הכנסת שוסטק להביא לידיעת שר האוצר, הוא יודע מתוך הדיון שקזימנו בנושא זה
בשלוש ישיבות.

היו"ר י. קרגמן: בישיבה הבאה שחתקיים ביום ששי בשעה
10.00 בחל-אביב, אגיש טיוטת-הצעה לסיכום
הנושא.

ישיבה זו נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 12.15